

РЕШЕНИЕ

№ 5913

гр. София, 14.10.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 19.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **1006** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес : [населено място],[жк], [улица], вх. Б , чрез управителя Д. И. Д., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220517009167-091-001 от 20.08.2018 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и В. В. П. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1738/09.11.2018г на Директор Дирекция „ОДОП“ С. , в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 94 098,36 лв. за данъчни периоди: м. 05.2016 г., м. 06.2016 г., от м. 11.2016 г. до м. 02.2017 г., от м. 04.2017 г. до м. 11.2017 г. по фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] и начислени лихви в размер на 12 139,15 лв. Посочват се доводи за незаконосъобразност на РА, като издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди ,че направените констатации в РА не съответстват на фактическата действителност ,както и че са вътрешно противоречиви. Излага възражения за отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите издадени от всеки един доставчик поотделно , като се позовава на конкретни доказателства,събрани по време на ревизията. Счита , че не може да носи отговорност за обстоятелства извън конкретната доставка , а именно дали доставчиците му са регистрирали трудови договори на служителите си ,дали са подали ГФО и т.н в който смисъл цитира практика на СЕС . Моли за отмяна на оспорения ревизионен акт и присъждане на разноски .

В съд.заседание жалбоподателя се представлява от адв. Й. ,която моли да се уважи жалбата , като излага подробни аргументи за това в писмена защита. Претендира разноски.

Ответника чрез юриск. Н. оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Излага доводи за законосъобразност на РА ,идентични с тези на решаващия орган по чл. 152 от ДОПК.

АССГ като съобрази доказателствата по делото , адм.преписка , заключението на вещото лице по назначената по делото ССчЕ и становищата на страните намира за установено следното от фактическа и правна страна :

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията, поради което обжалваният ревизионен акт не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Настоящата жалба е подадена от легитимирано лице, в срока по чл.156 ДОПК и след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което се явява допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Предмет на оспорване е №Р-22220517009167-091-001 от 20.08.2018 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и В. В. П. – ръководител на ревизията, в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 94 098,36 лв. за данъчни периоди: м. 05.2016 г., м. 06.2016 г., от м. 11.2016 г. до м. 02.2017 г., от м. 04.2017 г. до м. 11.2017 г. по фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] и начислени лихви в размер на 12 139,15 лв.

С цел проверка на оригинални счетоводни документи, регистри и други документи, имащи отношение към извършените и получени доставки от дружеството за ревизирания период е извършено посещение в счетоводството на жалбоподателя . Установено, е че основната дейност на [фирма] е международен и вътрешен транспорт и превоз на всякакви товари. Дружеството притежава лиценз №14602 от 09.02.2016 г. за международен автомобилен превоз на товари, издаден от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, който е валиден до 08.02.2026 г. Дружеството разполага с активи за осъществяване на дейността си, а за техническо обслужване на тежкотоварните си автомобили и ремаркета е сключило договор с [фирма] с ЕИК[ЕИК] .

За правилно определяне на данъчните задължения на жалбоподателя , в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на доставчиците : [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Резултатите от насрещните проверки са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/ приложени като доказателства по преписката / Приложение №1/, при което е установено следното :

[фирма]

За данъчен период м. 02.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6 611.48 лв. по фактури №2...3/03.02.2017 г., №2...6/10.02.2017 г., №2...7/13.02.2017 г., №2...9/16.02.2017 г. и №2...11/22.02.2017 г., издадени от [фирма], с посочен предмет – хамалски услуги, товаро-разтоварни дейности, резервни

части и консумативи за МПС.

При насрещната проверка на този доставчик е връчено на деклариран електронен адрес ИПДПОЗЛ изх.№ П-22221418035366-040-001/12.03.2018 г.. В отговор на искането са представени следните доказателства: Договор за хамалски услуги от 03.11.2016 г. сключен между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител с предмет „товарене и разтоварване на всякакъв вид стоки“ и приемо-предавателни протоколи от 03.02.2017 г., 10.02.2017 г. и 22.02.2017 г. Констатирано, е че от доставчика не са представени заверени копия на спорните фактури, документи за плащане, данни за подизпълнител. Ревизиращите органи са констатирани, че липсват доказателства за мястото, периода и с какви активи са извършени услугите. Доставчикът не е ангажирал и такива за назначени лица по трудово правоотношение или граждански договори, които да са изпълнили услугите по издадените фактури. Няма представени документи за заведена счетоводна отчетност, както и доказателства за приемане/предаване на услугите.

Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП, при която органите по приходите са констатирани, че фактурите са включени в отчетните регистри за данъчен период м. 02.2017 г. Установено е, че в [фирма] за периода на фактурираните услуги няма назначени лица по трудово правоотношение, както и че всички трудови договори са сключвани след 01.03.2017 г.

Установено, е че доставчикът има задължения към бюджета, както и че не са налице данни за наличие на активи.

От [фирма] са представени заверени копия на спорните фактури с приложени фискални бележки, приемо-предавателни протоколи и договор от 03.11.2016 г. сключен между [фирма]-изпълнител и [фирма] - възложител предмет на същия са хамалски услуги по товарене и разтоварване на всякакъв вид стоки. Съгласно чл. 5 от същия договор, възложителя се задължава да изготвя заявка в срок до 1 работен ден преди дата на извършване на услугата. При изготвяне на заявка възложителят определя начален час за започване на дейността, точния обем и вида на пренасяната стока, място на което се намира стоката, предмет на пренасяне и място, на което трябва да бъдат пренесени, вида на ползвания транспорт и др.

В чл. 3 от договора е посочено, че цената следва да е посочена в офертата при общи хамалски услуги. В настоящия случай нито от ревизираното лице, нито от доставчика били представени заявки или друг документ, съдържащ подобна информация, както е договорена между страните, нито доказателства за посочена в офертата цена и доказателства как е формирана същата.

В представения приемо-предавателен протокол от 03.02.2017 г. в колона 4-място са посочени различни градове – С., Я., П., Шумен, а в протокола от 22.02.2017 г. са посочени К., Р., Б., П., С., аналогично и за протокола от 10.02.2017 г. са посочени различни градове.

Не е ясно кои са лицата, извършили хамалските услуги, колко са били на обект, обемът на разтоварваните стоки, как е ставало придвижването на работниците до различните градове и т.н. Липсват данни за дата и място на натоварване на товарите. Следователно липсват конкретни параметри на услугата, от където не може да се направи извод дали същата е реално осъществена. Подобна информация не може да се извлече и от съдържанието на договора от 03.11.2016 г. и приемо-предавателните протоколи, тъй като в същите е отбелязано единствено, че възложителят приема извършените работи, без да е уточнено как и къде са извършени

тези работи. Направен е извод ,че извършването на услуги следва да се докаже не само с представяне на сключен между възложител и изпълнител договор, а и чрез представяне на доказателства във връзка с извършването на доставката .

[фирма]

За данъчни периоди м. 05.2017 г., м. 06. 2017 г. и м. 07.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 27 462,00 лв. по 18 фактури /стр. 10-11 от РД/, издадени от [фирма], с посочен предмет – плащане за доставка и авансово плащане за доставка.

С ПИНП № П-22221018035399-141-001 / 10.04.2018 г. е извършена насрещна проверка на [фирма]. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх.№П-22221018035399-040-001/12.03.2018 г., връчено на деклариран електронен адрес. В отговор на искането са представени:

- договори от 19.05.2017 г., 18.05.2017 г., 26.05.2017 г., 03.07.2017 г., 13.07.2017 г. и 28.06.2017 г., 17.05.2017 г., 25.05.2017 г., 30.06.2017 г., 19.06.2017 г., 14.07.2017 г., 17.07.2017 г., 06.07.2017 г., 11.07.2017 г., 22.05.2017 г., 23.05.2017 г., 23.06.2017 г. и 26.06.2017 г., сключени между [фирма] – доставчик и [фирма] – купувач, с предмет гуми за тежкотоварни автомобили съгласно одобрена и подписана оферта, която е неразделна част за всеки един от договорите. Съгласно т. 4 от същите стоките ще се доставят в сервиз „О. Т.“.

Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП, при която органите по приходите са констатирани, че фактурите са включени в отчетните регистри за данъчни периоди от м.05.2017 г. до м. 07.2017 г. Установено е, че за периода на фактурираните доставки дружеството [фирма] няма назначени лица по трудово правоотношение, липсват данни за налични активи, не е подавана ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО за 2017 г., както и че дружеството има задължения към бюджета. От [фирма] са представени заверени копия на спорните фактури с приложени фискални бележки за извършени плащания в брой.

По фактура №900..12/11.07.2017 г., издадена от [фирма] с предмет авансово плащане е представен фискален бон от 13.09.2017 г. в 16:57 ч. Към фактура 900..14/13.07.2017 г., издадена от [фирма] с предмет авансово плащане е представен фискален бон от 13.09.2017 г. в 16:57 ч. По фактура №900..15/17.07.2017 г., издадена от [фирма] с предмет авансово плащане е представен фискален бон от 13.09.2017 г. в 16:57 ч. По фактура №900..16/17.07.2017 г., издадена от [фирма] с предмет авансово плащане е представен фискален бон от 13.09.2017 г. в 16:58 ч.

Така представените 3 фискални бона, издадени в един и същ ден и час, са компромитирали тяхната достоверност според органа по приходите ,което е наложило проверка в информационните масиви на НАП при която се констатира, че за датата на издаване на касовите бонове 13.09.2017 г. няма отчетени обороти от фискалното устройство. Направен е извод ,че не е налице плащане по доставката, което да обоснове издаване на фактурите, доколкото същите са с предмет авансово плащане.

По фактура № 900...8/06.07.2017 г. и № 900...4/03.07.2017 г., издадени от [фирма] с предмет – авансово плащане са представени фискален бон от 11.08.2017 г. в 13:48 ч. При извършена проверка в информационните масиви на НАП се констатира, че за датата на издаване на касовите бонове 11.08.2017 г. няма отчетени обороти от фискалното устройство. Направен е извод ,че не е налице плащане по доставката, което да обоснове издаване на фактурите, доколкото същите са с предмет авансово плащане.

[фирма]

За данъчни периоди м. 11.2016 г., м. 12. 2016 г. и м. 01.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 8 642.07 лв. по 7 фактури /стр. 12-13 от РД/, издадени от [фирма], с посочен предмет – авансово плащане за доставка.

С ПИНП № П-22220418035402-141-001 / 10.04.2018 г. е извършена насрещна проверка на [фирма]. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх. №П-22220418035402-040-001/12.03.2018 г., връчено на деклариран електронен адрес. В отговор на искането са представени:

- договори за доставка от 31.01.2017 г., 30.11.2016 г., 29.11.2016 г., 28.11.2016 г., 25.11.2016 г., 20.01.2017 г. и 03.01.2017 г. сключени между [фирма] – доставчик и [фирма] – купувач с предмет „доставка на стоки“, съгласно оферти. Срокът на договорите е 1 година.

Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП, при която органите по приходите са констатирали, че фактурите не са включени в отчетните регистри за данъчни периоди от м. 11.2016 г. до м. 01.2017 г. Установено е, че за периода на фактурираните доставки [фирма] няма назначени лица по трудово правоотношение, липсват данни за налични активи, не е подавана ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и дружеството има задължения към бюджета.

От [фирма] са представени заверени копия на спорните фактури с приложени фискални бележки. Ревизиращият орган е установил, че предмета на издадените фактури е „авансово плащане“, и че други документи, доказващи същия не са представени.

Към фактурите за авансови плащания, издадени от [фирма] са представени фискални бонове от фискално устройство с № DY303195. При извършена проверка от настоящата инстанция се констатира, че фискално устройство с този номер е регистрирано на друго дружество, а именно [фирма]. Предвид изложеното така представените фискални бонове не са издадени от регистрирано устройство на сочения доставчик [фирма]. Не е налице плащане, което да обоснове издаване на фактурите, доколкото същите са с предмет авансово плащане.

[фирма]

За данъчен период м. 04.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5 826,00 лв. по шест фактури №9...4/05.04.2017 г., №9...1/03.04.2017 г., №9...8/10.04.2017 г. и №9...9/12.04.2017 г., издадени от [фирма], с посочен предмет – авансово плащане и товаро-разтоварна дейност.

С ПИНП № П-22221018035387-141-001 / 10.04.2018 г. е извършена насрещна проверка на [фирма]. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № П-22221018035387-040-001/12.03.2018 г., връчено на деклариран електронен адрес. В отговор на искането са представени:

- договор от 03.04.2017 г. сключен между [фирма] - възложител и [фирма] – изпълнител с предмет „извършване на товаро-разтоварни и претоварни дейности на всякакъв вид стока с използването на ръчни или транспалетни колички“ със срок 1 година; протокол за приемане на извършената работа от 03.04.2017 г. Констатирано, е че от доставчика не са представени заверени копия на спорните фактури, документи за плащане, данни за подизпълнител. Ревизиращите органи са установили, че липсват доказателства за мястото, периода и с какви активи са извършени услугите. Доставчикът не е ангажирал и такива за назначени лица по трудово правоотношение или граждански договори, които да са изпълнили услугите по издадените процесни

фактури. Няма представени документи за заведена счетоводна отчетност, както и доказателства за приемане/предаване на услугите.

Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП, при която органите по приходите са констатирани, че фактурите са включени в отчетните регистри за данъчен период м. 04.2017 г.. Установено е, че за периода на фактурираните услуги доставчикът има назначени лица по трудово правоотношение, но няма данни за наличие на активи; за финансовата 2017 г. не е подавана ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО; доставчикът има задължения към бюджета.

От [фирма] са представени заверени копия на фактурите с приложени фискални бележки, протокол за приемане на извършената работа и договор от 03.04.2017 г.с предмет „товаро-разтоварна дейност“.

Не са представени заверени копия на фактури, издадени от [фирма] – №9...4/05.04.2017 г. и №9...8/10.04.2017 г. от нито една от двете страни по сделката, поради което не може да се установи какъв е предметът на доставка.

Установено е от органа по приходите ,че фактурите представени от жалбоподателя ,с издател [фирма] не съответстват на изискванията на чл. 114 от закона, като в случая не е спазено изискването на т. 9, тъй като видът и параметрите на доставката са посочени твърде общо.Същата констатация е направило и вещото лице по назначената по делото ССЧЕ . Отразеното във фактурите „хамалски услуги” не индивидуализира предмета на стопанската операция, тъй като не е ясно в какви количествени и качествени параметри се изразява същата , колко човека са необходими за осъществяването им, не са представени допълващи документи, от които да се установи предмета на престацията, а именно договорените в представените договор заявки, които ревизираното лице е следвало да представя на доставчика.

[фирма]

За данъчни периоди м. 05.2016 г. и м. 06.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 14 953.27 лв. по 12 фактури /стр.15 от РД/, издадени от [фирма], с посочен предмет – ремонт, комисионна за посредничество, хамалски услуги и резервни части.

С ПИНП № П-22220418035376-141-001/10.04.2018 г. е извършена насрещна проверка на [фирма]. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх.№ П-22220418035376-040-001/12.03.2018 г., връчено на деклариран електронен адрес. От дружеството е депозирано искане за продължаване на срока за представяне на писмени доказателства със 7 дни. Констатирано, е че до датата на издаване на ревизионния доклад доказателства не са представени.

Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП, при която органите по приходите са констатирани, че фактурите са включени в отчетните регистри за данъчни периоди м. 05 и м. 06.2016 г.

Установено е, че за периода на фактурираните доставки дружеството [фирма] няма назначени лица по трудово правоотношение, липсват данни за налични активи.

От [фирма] са представени заверени копия на фактурите с приложени фискални бележки. Установено, е че предмет на издадените фактури са гуми за товарен автомобил, резервни части, комисионна за посредничество, брезент за автомобили, ремонт на МПС и хамалски услуги.

Относно доставките от [фирма] с предмет гуми за товарни автомобили, хамалски услуги, хидравлично масло, накладки, ремонт заден мост и т.н. От ревизираното лице са представени единствено копие на процесните фактури и фискални бонове. Към ф-ри с номера 1...379/26.05.2016 г. и 1...441/16.06.2016 г. издадени от ПРОФИЛ К.“ Е. с предмет хамалски услуги не са представени ППП, нито договори, заявки, оферти и др. Не е ясно количеството на извършена работа, мястото на извършване. Липсват данни и за лицата извършили услугите /в това число хамалските услуги и услугите по ремонт на МПС/ предвид липсата на назначени такива по трудови или извън трудови правоотношения. Липсват доказателства за дата и място на изпълнение на услугите, поради непредставяне на доказателства за наличие на обект /сервизно помещение/, оборудван с необходимите технически средства. Относно доставката на резервни части не са представени доказателства че дружеството доставчик е разполагало със стоки от процесния вид, нито за транспортирането или предаването им на ревизираното лице.

Във връзка с фактурираните доставки с предмет – комисионна за посредничество /100..365/16.05.2016 г. и №100..373/21.05.2016 г./ от [фирма] не са представени никакви доказателства, които да дадат яснота в какво се изразява посредничеството, предвид липсата на договор, заявка - оферта или друг документ, който да удостовери търговска обвързаност между получателя и издателя на фактурите и от друга страна прехвърлянето на получателя на услугата, поради не представяне на приемо-предавателни протоколи. Липсват доказателства за начина на калкулиране цената на услугата и нейните елементи, както и кой я е извършил .

[фирма]

За данъчен период м. 08.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5 700,00 лв. по фактури №1...3314/29.08.2017 г., №1...3310/21.08.2017 г., №1...3307/11.08.2017 г. и №1...3305/07.08.2017 г., издадени от [фирма], с посочен предмет – авансово плащане.

С ПИНП № П-22221018035370-141-001/31.05.2018 г. е извършена насрещна проверка на [фирма]. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх.№ П-22221018035370-040-001/12.03.2018 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Констатирано, е че в указания срок писмени доказателства не са представени.

Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП, при която е установено, че фактурите са включени в отчетните регистри за данъчен период м. 08.2017 г. За периода на фактурираните доставки дружеството [фирма] няма назначени лица по трудово правоотношение, липсват данни за налични активи, не е подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г., има задължения към бюджета.

От [фирма] са представени заверени копия на спорните фактури с приложени фискални бележки. Към фактурите са приложени копия на спецификация. Установено, е че предмет на издадените фактури е „плащане по доставка“. Ревизиращите органи са констатирани, че предметът на доставките съгласно приложените спецификации е брезент за камион.

Относно фактурите, издадени от [фирма] с предмет авансово плащане са приложени фискални бонове от фискално устройство с №DT243850. При извършена справка в информационните масиви на НАП се констатира, че това дружество няма регистрирано в НАП фискално устройство. Предвид което представените касови бонове не отразяват действителността, а са създадени с оглед защитната теза на ревизираното лице. Не е доказано извършено плащане, което да обоснове на издаване на фактурите, доколкото същите са с предмет авансово плащане.

[фирма]

За данъчни периоди м. 08.2017 г., м. 09. 2017 г., м. 10.2017 г. и м. 11.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 23 545.21 лв. по 17 фактури, издадени от [фирма], с посочен предмет – резервни части.

С ПИНП № П-22220618035392-141-001 / 31.05.2018 г. е извършена насрещна проверка на [фирма]. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх.№ П-22220618035392-040-001 от 12.03.2018 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок писмени доказателства не са представени.

Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП, при която органите по приходите са констатирани, че фактурите са включени в отчетните регистри за данъчен период м. 08-11.2017 г. Установено е, че за периода на фактурираните доставки дружеството [фирма] няма назначени лица по трудово правоотношение, липсват данни за налични активи, не е подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г.

От [фирма] са представени заверени копия на фактурите с приложени фискални бележки. Установено, е че предмет на издадените фактури е резервни части и консумативи за МПС.

За този доставчик също е установено ,че фискалните бонове са издадени от фискално устройство №393941,което е регистрирано на друго дружество, а не на сочения доставчик [фирма].

[фирма]

За данъчен период м. 11.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 358,33 лв. по фактура №1...702/15.11.2016 г., издадена от [фирма], с посочен предмет – резервни части.

С ПИНП № П-03001718041241-141-001/10.04.2018 г. е извършена насрещна проверка на [фирма]. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № П-03001718041241-040-001/06.03.2018 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. От дружеството не са представени писмени доказателства.

Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП, при която органите по приходите са констатирали, че фактурата е включена в отчетните регистри за данъчен период м. 11.2016 г. Установено е, че за периода на фактурираната доставка [фирма] няма назначени лица по трудово правоотношение и липсват данни за налични активи.

От [фирма] е представено заверено копие на фактурата с приложена фискална бележка. Установено, е че предмет на издадената фактура е резервни части и консумативи за МПС.Други съпътстващи доставката документи не са представени.

Във връзка с гореизложеното, органите по приходите са обосנוвали извода, че издадените фактури не отразяват реално осъществени стопански операции и са отказали на жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит в размер на 94 098,36 лв. по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], предвид липсата на предпоставките на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, чл. 6 и чл. 9 от закона, с мотиви за липса на реални доставки на стоки и услуги.

Този извод е правилен , доколкото и пред настоящата инстанция , като инстанция по същество не са ангажирани доказателства, годни да установят правото на жалбоподателя да възстанови ДДС по доставките от горепосочените доставчици .

Най –общо процесните доставки могат да се обособят в три групи: на родово определени вещи ,на услуги и авансови плащания по договори.

Понятието „доставка" е дефинирано в разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС и означава прехвърлянето на собственост или други вещни права

върху стока, извършването на услуга, когато се извършват срещу насрещна престация на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи.

Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите, когато се касае за минал период спрямо този на ревизията, следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя. По-конкретно, когато се касае за доставка на стока, следва да бъде удостоверен разход при получателя за закупуването ѝ респ. приход при доставчика или да бъдат представени доказателства за влягане на получената стока в облагаемата дейност на получателя.

Цитираната законова дефиниция изисква, освен фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, удостоверяване и на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката от издателя на фактурата, по която се претендира право на приспадане на данъчен кредит.

Представянето на подписан между страните договор за доставка и фактура не е достатъчно доказателство за реалното изпълнение на договореното между страните, нито е доказателство за осъществяването на уговорената престация. Същото се отнася и до притежаването на фактура. Константната съдебна практика е категорична, че представянето само на фактура от страна на претендиращия право на данъчен кредит не е предпоставка за неговото законосъобразно упражняване.

Предмет на доставките от А. Р. Е., [фирма], [фирма] и [фирма], са резервни части-родово определени вещи, без същите да са индивидуализирани с каталожен номер, марка, модел. Не са представени доказателства за транспортирането им, съхранението им, нито за тяхното предаване. Не са представени извлечения от относимите счетоводни сметки на доставчиците /сметка 501/, както и дневни отчети, които да послужат за проследяване и съпоставка на постъпленията по касата, не са представени доказателства за транспортирането на процесните стоки. Извършена е проверка в справката за превозни средства – данни от КАТ, при която се установи, че доставчиците фактурирали доставка на стоки към жалбоподателя не са разполагали с регистрирани МПС за периода на издаване на спорните фактури.

С оглед обстоятелството, че в случая се касае за родово определени вещи и съгласно чл.24 ал.2 от Закона за задълженията и договорите собствеността върху същите се прехвърля с определянето им по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. Липсата на описи, както е предвидено във фактурите лишава съдът от възможност да определи по отношение на кои стоки е постигнато съгласие за

прехвърляне на собствеността т.е за отделянето им от рода . Наличните по делото приемо-предавателни протоколи не осигуряват в достатъчна степен индивидуализиране на стоките.

Във връзка с установяване на обстоятелството, относно наличие или липса на доставка на стока следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал.1, т. 4 от Закона за счетоводството. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството, дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява (материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н.). Такива доказателства в настоящият казус не се установиха ,включително и от вещото лице по изслушаната експертиза по делото .

Предвид гореизложеното, настоящата инстанция приема, че не са представени доказателства оборващи изводите на ревизиращите за липса на реално изпълнение по спорните доставки респ.че стоките са получени именно от тези доставчици – А. Р“ Е., [фирма], , [фирма] и [фирма].

Относно доставките на хамалски услуги ,товаро-разтоварни дейности и др.услуги ,фактурирани от А. Р“ Е., [фирма] и [фирма],съдът намира следното :

По своята същност услугите представляват фактически извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни и/или търговски документи, съдържащи конкретни данни относно извършената дейност. Доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга могат условно да бъдат разделени на две групи: 1/ установяващи потенциалната възможност за осъществяване на доставката, в която следва да се включат материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика; 2/ такива, сочещи прякото ѝ реализиране, към които следва да се причислят протоколи за приемане на работата, доказателства за начин на остойностяване, като количествено-стойностни сметки, осчетоводени записи за извършени разходи на доставчик във връзка с извършване на услугата и др.

Както беше посочено по –горе осчетоводяването на разходи от страна на доставчика за извършване на услугите ,чрез включването им в отчетни

регистри ,фактури и т.н не означава реалност на доставките. Реалността на извършените услуги се установява с удостоверяване на надеждно доказани и отчетени разходи за тяхното извършване от страна на доставчика. Това произтича от разпоредбата чл.12, ал.1 от ППЗДДС, съгласно която услугата се счита за извършена на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея, съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.

От представените документи не се установява и същите не са достатъчни за формиране на извод за реалност на доставките, тъй като не е установено, че услугите са осъществени , именно от процесните доставчици. В тази връзка , за да е изпълнено условието за реалност на доставката, доставчикът следва да разполага с необходимия ресурс - материален и трудов/ за изпълнение на услугата. В настоящия казус безспорно се установи ,че горепосочените доставчици не отговарят на тези условия.

В приложените към фактурите,приемно предавателни протоколи няма описани конкретни действия, извършени от доставчиците на услугите,които да се съотнесат към предмета на фактурите .

Неустановените престации не подлежат на облагане с косвен данък. Характерът на престацията определя възможността тя да бъде квалифицираната като облагаема доставка, за която се следва ДДС, респ. се следва приспадането му при наличните предпоставки. Именно конкретният характер на престациите не е установен надлежно нито от съдържанието на фактурите, нито от съдържанието на представените приемно-предавателни протоколи. Приспадането на вписаното във фактурите ДДС ползва жалбоподателя, поради което в негова тежест е да установи, че отговаря на изискванията на закона за пораждане и ползване на това право.

Предвид гореизложените факти и обстоятелства, правилно органът по приходите е констатирал, че за спорните фактури, издадени към жалбоподателя, по които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит липсват доказателства, удостоверяващи наличието данъчно събитие по чл.25 от ЗДДС и на реално получени облагаеми доставки, по смисъла на чл.9, ал.1 от ЗДДС.

Неоснователно е позоваването на касатора на съдебна практика на Съда на Европейския съюз (решение по съединени дела C-80и C-142/11), тъй като в главните производства по тези дела реалността на доставките е

била установена. Трайната практика на СЕО и СЕС приема, че за да се признае право на приспадане на данъчен кредит получателят следва да разполага с фактури за доставка, която е реално осъществена. В този смисъл е решението по дело С-152/02 на СЕО и т. 49 от решението по дело С-285/09 на СЕС. Позоваването на практиката на СЕО и СЕС не освобождава съда от задължението да прецени доказателствата за наличие на предпоставките за признаване на данъчния кредит по ЗДДС, първата от които е осъществяване на доставките на стоки и услуги по спорните фактури. От значение за признаване право на ДК е данъкът да е начислен правомерно, което означава да е налице данъчно събитие, т. е да е прехвърлено правото на собственост върху стоките или да са извършени услугите. Изводите на съда не са в противоречие с цитираните от проц.представители на жалбоподателя / в писмената му защита/ решения на СЕС, както и с други в същия смисъл, тъй като в своята константна практика СЕС приема, че право на данъчен кредит е налице само когато са извършени доставки, които обстоятелства подлежат на доказване с допустимите доказателствени средства, както в хода на ревизионното, така и в хода на съдебното производство. Именно неустановената реалност на доставките е основание да се направи извод за неправомерно начисление на данъка по смисъла на чл.70, ал.5 ЗДДС.

По отношение на фактурите с предмет „авансово плащане“, следва да се има предвид, че и в този случай е необходимо да е налице доставка на стока или услуга, за да е дължим данъкът, като нормата на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС променя единствено момента на изискуемост на данъка, без да променя основанията, при които той е дължим/ правната норма не предвижда авансовото плащане като достатъчно и единствено данъчно събитие, което да е основание за начисляване на ДДС, при авансово плащане следва да има последваща реална доставка на стока или услуга, защото в противен случай е налице единствено паричен превод. Настоящата съдебна инстанция намира за уместно да посочи, че съгласно Решение от 21.02.2006 г. по дело С 419/02 г. разширен състав на СЕО е посочено, че за да стане данъкът изискуем по авансово плащане, цялата релевантна информация, засягаща данъчното събитие, а именно бъдещата доставка или изпълнения следва вече да са известни, като същото становище е застъпено и в т. 28 на Решение на СЕС от 19.12.2012 г. по дело С-549/11.. В този смисъл е и Решение от 18.07.2007 г. по дело С-277/05 г. на СЕО. Едно от основанията да не бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит при авансовите плащания в случая, дори и те да са извършени в действителност, е това, че доставката на стока не е индивидуализирана чрез всички необходими релевантни за данъчното й

облагане елементи. Както е посочено в т. 28 от Решение на СЕС от 19 декември 2012 г. по дело № С-549/11, за да бъде ДДС изискуем преди още стоките или услугите да са били доставени, е необходимо всички релевантни елементи на данъчното събитие, т. е. бъдещата доставка на стоки или услуги, да са вече известни и следователно, в частност стоките или услугите да са точно определени в момента на авансовото плащане.

Както беше вече изложено, в настоящият казус, не се доказва реалното осъществяване на доставка от страна на [фирма], [фирма], [фирма] т.е. не е доказан юридическият факт на доставката, обуславящ дължимостта на авансовото плащане. Необходимостта от такова доказване е с оглед обстоятелството, че самото авансово плащане по един договор не е данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС.

Предвид това и по отношение на фактурите с предмет „авансово плащане“, правилно ответника е преценил, че данъкът е начислен без основание и е отказал признаване на право на данъчен кредит.

С назначената по делото ССЧЕ не се опровергават констатациите от РД и РА, нито пък представените от жалбоподателя доказателства към жалбата му /от стр.31 – стр.229 от делото / могат да се съотнесат към процесните фактур, предвид липсата на достатъчно конкретизиран предмет на същите, поради което обжалвания пред настоящата инстанция Ревизионен акт /РА/ №Р-22220517009167-091-001 от 20.08.2018 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и В. В. П. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1738/09.11.2018г на Директор Дирекция „ОДОП“ С., в частта с която на [фирма] не е непризнато право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 94 098,36 лв. за данъчни периоди: м. 05.2016 г., м. 06.2016 г., от м. 11.2016 г. до м. 02.2017 г., от м. 04.2017 г. до м. 11.2017 г. по фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] и начислени лихви в размер на 12 139,15 лв. се явява правилен и законосъобразен.

Налице е основание за присъждане на претедираното юрисконсулско възнаграждение от страна на процесуалния представител на ответника, което следва да се изчисли съобразно нормата на чл. 8 т.5 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и е в размер на 3592.37лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със
седалище и адрес : [населено място],[жк], [улица], вх. Б , чрез
управителя Д. И. Д., срещу Ревизионен акт /РА/
№Р-22220517009167-091-001 от 20.08.2018 г., издаден от М. А. К. – орган,
възложил ревизията, и В. В. П. – ръководител на ревизията,потвърден с
Решение № 1738/09.11.2018г на Директор Дирекция „ОДОП“ С. ,в частта
на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер
на 94 098,36 лв. за данъчни периоди: м. 05.2016 г., м. 06.2016 г., от м.
11.2016 г. до м. 02.2017 г., от м. 04.2017 г. до м. 11.2017 г. по фактури,
издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с
ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с
ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] и начислени
лихви в размер на 12 139,15 лв. като неоснователна .

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес : [населено
място],[жк], [улица], вх. Б , чрез управителя Д. И. Д. да заплати на
Дирекция „ОДОП“ С. сумата 3592.37лв ,представляваща юрисконсулско
възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от
съобщението на страните.

СЪДИЯ: